

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 1136/06
14.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Мирослава Цветковића и Драгана Јоцића, чланова већа и саветника Врховног суда, Гордане Маравић, записничара, у кривичном предмету против оптуженог **АА**, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 3. Основног кривичног закона, решавајући о жалби Окружног јавног тужиоца у Неготину, изјављеној против пресуде Окружног суда у Неготину К. 58/05 од 23. децембра 2005. године, у седници већа одржаној, дана 14. јуна 2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба Окружног јавног тужиоца у Неготину, па се, **ПОТВРЂУЈЕ**, пресуда Окружног суда у Неготину К. 58/05 од 23. децембра 2005. године, с` тим што се применом одредбе члана 245. став 5. Основног кривичног закона од оптуженог **АА ОДУЗИМА** једна таблета психотропне супстанце "алпразолам", а која се по правноснажности пресуде има уништити.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Неготину, К. 58/05 од 23. децембра 2005. године, ослобођен је од оптужбе **АА** да би радњама описаним у изреци пресуде учинио кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ, јер није доказано да је кривично дело извршио, дакле, применом одредбе члана 355. тачка 3. ЗКП.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Неготину, због погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с` предлогом да Врховни суд укине првостепену пресуду и врати на поновно суђење.

Републички јавни тужилац, у поднеску, Ктж. 1249/06 од 06. јуна 2006. године, предложио је да Врховни суд уважи жалбу јавног тужиоца, укине првостепену пресуду и врати на поновно суђење.

Врховни суд је, у седници већа, размотрио све списе кривичног предмета, заједно са побијаном пресудом и изнетим предлогом Републичког јавног тужиоца, па је оценивши наводе изјављене жалбе, нашао:

Жалба **није основана**, али је првостепени суд повредио одредбу кривичног закона – конкретно члана 245. став 5. ОКЗ, којом је прописано обавезно одузимање опојне дроге, а у конкретном случају ради се о предметима чије одузимање захтевају интереси опште безбедности и разлози морала (члан 512. ЗКП).

Испитавши првостепену пресуду по службеној дужности, у смислу одредбе члана 380. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, Врховни суд није нашао у пресуди или поступку који је претходио њеном доношењу, битне повреде одредаба кривичног поступка.

Јавни тужилац истиче у жалби погрешну оцену изведених доказа из којих је, када би били правилно оцењени, могућ једино закључак да је оптужени АА извршио кривично дело за које је оптужен – неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ.

По оцени Врховног суда, првостепени суд је правилно и ваљано оценио доказе, пре свега одбрану оптуженог АА који је почев од преткривичног поступка, па у свим фазама кривичног поступка, порицао извршење кривичног дела, а при томе не пориче да је конзумент опојне дроге, док остаје при категоричној тврдњи да је спорни пакетић са таблетом психотропне супстанце донео код њега и на столу оставио сведок ББ.

На страни шестој пресуде, првостепени суд цени одбрану оптуженог у светлу исказа сведока ВВ, супруге оштећеног ГГ и ДД, овлашћених службених лица СУП-а Неготин, који су конкретном приликом извршили претрес стана и просторија оптуженог и потврдили да је оптужени сам предложио да се врате по украдене мобилне телефоне у његов стан, што су сведоци и учинили. Том приликом сведок ДД је пронашао, остављен на столу, пакетић са наведеном таблетом, па је понео овај пакетић, као и мобилне телефоне и новац. Сведок ВВ, пак нема сазнања да би оптужени конзумирао опојне дроге – у виду психотропне супстанце – таблета алпразолам или других таблета.

Лишено је животне логике очекивање, да је оптужени АА као наркоман, једноставно оставио на столу, на видном и доступном месту опојну дрогу, а поготово да је његово власништво, јер му вишегодишње наркоманско искуство говори, шта треба да ради са опојном дрогом коју неовлашћено држи.

Само околност што је оптужени потписао потврду о привремено одузетим предметима, у конкретной кривично-правној ствари, није довољан доказ да је оптужени АА инкриминисаним радњама извршио кривично дело из члана 245. став 3. ОКЗ за које је оптужен, односно да је за исто кривично одговоран.

У конкретном случају критични догађај остао је на нивоу основане сумње, дакле, као у оптужном акту јавног тужиоца, и након спроведеног кривичног поступка, извођења и оцене доказа, који нису поуздано и извесно указали да је оптужени АА извршио кривично дело. С`тога је једино решење за првостепени суд било да прихвати одбрану оптуженог као истиниту, јер је она на посредан начин потврђена исказом сведока саслушаних у кривичном поступку, а других доказа који би указивали на супротно чињенично стање, нема. Овакве чињенице или пак доказе уз помоћ којих би се оне провериле, није понудио ни јавни тужилац у жалби, па је Врховни суд оценио да је одлука првостепеног суда правилна, када налази да оптуженог АА ваља ослободити од оптужбе за предметно кривично дело, јер није доказано да је дело извршио, уз адекватну примену начела *in dubio pro reo* – у сумњи повољније по оптуженог (члан 355. тачка 3. ЗКП).

Због наведених разлога, Врховни суд је одлучио, као у изреци пресуде, у смислу одредбе члана 388. Законика о кривичном поступку.

Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.

Записничар,
Гордана Маравић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈЧ